

Evangelí del dilluns de la setmana XVIII de durant l'any: compartir amb fe i amor

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XVIII de durant l'any. “Doneu-los menjar vosaltres mateixos”. Som pelegrins necessitats d'aliment per al camí, que Jesús ens proporciona si ens atansem a ell. El Senyor vol que també nosaltres compartim amb els altres allò que som i tenim, que ell potencia si ho fem amb fe i amor.

Evangelí (Mt 14, 13-21)

Quan Jesús va rebre la notícia, es retirà d'allí en una barca tot sol cap a un lloc despoblat. Però així que la gent ho va saber, el seguiren a peu des de les seves poblacions. Quan desembarcà, veié una gran gentada, se'n compadí i va curar els seus malalts.

Arribat el capvespre, els deixebles s'acostaren a dir-li:

—Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin als pobles a comprar-se menjar.

Però Jesús els respongué:

—No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.

Ells li diuen:

—Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.

Ell els digué:

—Porteu-me'ls aquí.

Llavors va manar que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans, els donà als seus deixebles, i ells els donaren a la gent. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles. Els qui havien menjat eren uns cinc mil homes, sense comptar dones ni criatures.

Comentari

L'Evangeli de la missa d'avui ens torna a presentar Jesús cercant solitud per tractar el Pare. A aquesta relació –que els evangelistes ens recorden abans de força miracles–

ens atansem amb sigil i, alhora, temença i estremiment: es tracta d'intentar escrutar un abisme d'una profunditat immensa. Jesús mateix és qui ens convida a mirar: vol que el vegem pregar i que desitgem també nosaltres pregar amb el Pare: que preguem com a fills (cf. *Mt* 14, 23; *Mc* 1, 35; 11, 24; *Lc* 5, 16; 6, 12; 9, 18; 11, 1).

La “soledat” de Jesús en pregar ens diu també que el Pare té tot allò que necessitem, l'aliment que ens perfecciona. Els deixebles de Jesús estaven desconcertades per la intimitat amb el Pare que palesava. Especialment els seguidors menys pròxims a ell tenien al cor i la ment necessitats que consideraven més imperioses: encara no podien entendre que n'hi hagués d'altres més profundes.

Jesús se'n va anar tot sol a un lloc apartat en una barca; els altres van

venir des de les ciutats. Nostre Senyor sap com “atansar-se” al Pare, coneix el camí. És el Camí. Ens mostra quin és l'aliment autèntic i on es troba. Jesús s'atansa a aquest aliment, la Voluntat del Pare, amb un cor ple d'Amor, sense gens d'egoisme. Per egoisme, nosaltres empetim els desitjos, però en Crist són purificats i desvetllats en tota la grandesa.

Avui veiem Jesús desitjós de donar-nos allò que necessitem, però també desitjós de fer-ho a través del que ens podem oferir els uns als altres, encara que pensem que no tenim gaire cosa. Sigui el que sigui el que tinguem (encara que sembli poc: uns pans i uns peixos), sempre serà potenciat per Jesús mateix servint-se de la fe i l'amor amb què compartim allò que som i tenim.

Jesús beneeix la generositat: temps, companyia, roba, ensenyament,

pregària, una visita. Aquests són els nostres pans i peixos, els quals, lliurats per amor i amb amor, són beneïts com van ser beneïts el pot de farina i la gerra d'oli de la vídua de Sarepta, que no s'esgotaven per molt que se'n prengué (1 R 17, 8-24).

Juan Luis Caballero // Photo:
Ggregor Moser Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-dilluns-de-la-setmana-xviii-de-durant-lany-compartir-amb-fe-i-amor/>
(15/03/2026)